

PRIMA

PRIMA

AZ EGYHÁZ HIVATALOS REGGELI IMÁDSÁGA A PAPI ZSOLOZSMÁBÓL

A BREVIARIUM MONASTICUM ALAPJÁN

KIADJA A SZOCIÁLIS MISSZIÓTÁRSULAT
LITURGIA KEGYTÁRGY- ÉS KÖNYVKIADÓJA,
BUDAPEST, I., KRISZTINA KÖRÚT 125—127—129. SZÁM

Nihil obstat dr. Nicolaus Töttössy censor dioecesanus.
Nr. 1610-1936. Imprimatur. Strigonii, die 25 Maii 1936.
dr. Julius Machovich vicarius generalis.

Don Bosco Nyomda, Rákospalota, Horthy Miklós út 97.

BEVEZETÉS.

A prima az Egyház reggeli imádsága, amellyel a gyarlóságát érző, de Istenben bízó embert készíti föl napi munkájára. A prima az esti kompletoriummal együtt az egyházi zsolozsmának legutoljára kialakult része, de még így is 1500 éves multra tekinthet vissza. Eredetét a szerzetességnek köszönheti. Nagy Szent Vazul († 379), a keleti szerzetesség atyja már így ír: „Mi imádkozunk reggel, hogy szívünk és lelkünk első mozdulása Istennek legyen szentelve, és hogy semmiféle gondnak se adjunk helyet, és munkához se lássunk mindaddig, amíg Istenre irányuló jámbor gondolatokkal örömre nem hangoltuk lelkünket". Az V. század elején a keletiektől a nyugati szerzetesség is átvette ezt a reggeli imádságot és beleillesztette zsolozsmájába, a már meglevő reggeli imádság, a Laudes mellé. A két reggeli imádság abban tér el egymástól, hogy míg a Laudesben az imádkozó Egyház, mint közösség, mint Krisztus szeplőtelen jegyese lép Isten elé, hogy bemutassa előtte hódolatát és dícséretét, addig a primában az Egyház elsősorban a napi munka előtt álló egyén lelki szükségleteit nézi, s erre kéri ki Isten áldását. A prima végleges nevét a VI. század elején Szent Benedektől, a nyugati szerzetesség atyjától kapta.

A prima szó annyit jelent: első, és arra vonatkozik, hogy a római időszámítás szerint a nap első órájában — a mi számításunk szerint 6 óra tájban — mondották. A prima és a kompletorium szerzetesi eredetét mutatja az, hogy mind a kettőnek van egy olyan része, amelyet a templomban imádkoztak (officium chori) és egy másik, amelyet a káptalani teremben végeztek (officium capituli). Csakhogy míg a kompletoriumban a káptalani rész áll az első helyen, és megelőzi a zsoltárokat, addig a primában először mondjuk a zsoltárokat s ezzel együtt az Isten dícséretére szolgáló imádságokat, s csak utána jön a káptalani teremben a munka megszentelésére vonatkozó rész.

Az első részben (I. Reggeli dícséret) a szokásos *bevezető imádságok* után egy szép *himnuszt* mondunk, amelyet egyesek Szent Ambrusnak tulajdonítanak. Ez a himnusz azonban nemcsak istendícséret, hanem bensőséges könyörgés és gyakorlati útmutatás is, hogyan éljünk, és bőséges anyagot nyujt reggeli elmélkedésre és jófőltételekre. A belső és külső önuralmat hangoztatja: a nyelv, a szem, az érzékiség, torkosság, gőg megfékezését. A himnusz után a *zsoltárok* következnek, melyeket időszakonként változó *antifóna* — karvers — vezet be. A zsoltárok mindennap változnak, míg a többi rész állandó. A zsoltárok után a *Capitulum*-ot — kis fejezet — mondjuk, amely Szent Pál apostolnak Timotheushoz írt első leveléből van véve (1, 17.), és az örök, láthatatlan és halhatatlan királynak fönséges dícsérete. Úgy tekinthetjük,

mint napról-napra megismételt hűségeskünket a Krisztus Király előtt. Néhány vers jön most, majd a *Miatyánkot* imádkozzuk, melyre az Üdvözítő tanított meg minket. A végén egy *könyörgésben* foglaljuk össze mindazokat a gondolatokat, amelyeknek egy jó reggeli imádságban szerepelniök kell: kifejezésre jut itt a hála, a kérés, a jófeltétel, a dícséret, főként pedig a komoly elhatározás, hogy az egész nap folyamán kerülni akarjuk a bűnt és minden erőnkkel Istent szolgáljuk.

A második rész (II. A munka megszentelése) a szentekről, főkép a szent vértanúkról való csendes megemlékezéssel kezdődik. Ehhez csatlakozik a könyörgés a szentek közbenjárásáért. Ezután Istent hívjuk segítségül a *háromszoros Deus, in adjutórium meum inténde* fohásszal. Régen az apát ilyenkor osztotta ki szerzeteseinek napi munkájukat, s az előljáró most is azért imádkozik, hogy Isten irányítsa és szentelje meg minden törekvésünket. Erre egy *rövid olvasmány* következik a Szentírásból, s *az elöljáró áldását adja* a munkába indulókra. Az egész zsolozsmában kétszer fordul elő a családfő áldása: az egyik a primában reggel, a másik a kompletoriumban este.

A primát *a megholt testvérekért, rokonokért és jótevőkért* mondott imádság fejezi be.

Imádság az officium előtt.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, affectum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri merear ante conspéctum divínae Majestátis tuae. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínae intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, hanc tibi Horam persólvo.

Nyisd meg, Uram, ajkamat a Te szent neved dícséretére: s tisztísd meg szívemet minden hiábavaló, bűnös, idegen gondolattól: világosítsd meg értelmemet, gyullaszd fel érzelmemet, hogy *méltón, figyelemmel és áhitattal* mondhassam el ezt az imádságot, és isteni Fölséged színe előtt meghallgatásra találjak. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Uram, ama isteni szándékkal egyesülve végzem ezt az imaórát, amellyel Te a földön Istent dicsőítetted.

JEGYZET. A szövegben előforduló rövidítések: a latinban H — Hebdomadarius — hetes, előimádkozó, karvezető, ennek megfelel a magyarban V — vezető; a latin S — Superior; Superiorissa — előljáró, ezt a magyarban E-vel jelöljük; a latin Ch. — Chorus, ennek a magyarban megfelel a K — Kar — mindnyájan. Ch. I. Ch. II. — jobb oldali és baloldali kar: I. K. II. K.

VASÁRNAP

I. Reggeli dicséret.

Pater, Ave, Credo (secreto). Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy (csendben).

Isten segítségülhívása.

S. Deus, in adjutórium meum inténde.

Ch. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, *et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, *et in sáecula saeculórum. Amen.

Allelúja, (vagy hetvenedvasárnaptól húsvétig: Laus tibi Dómine, Rex aetérnae gloriae.)

E. Isten, tekints segedelmemre!

K. Uram, siess segítségemre!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek.

Miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Alleluja. (Dícséret neked Urunk, örök dicsőség királya.)

Hymnus.

Jam lucis orto sídere, Deum precémur súpplices, Ut in diúrnis áctibus Nos servet a nocéntibus.

Ragyogva fénylik már a nap; Az Úrhoz szálljon énekünk, Hogy minden ártót űzzön el, Járjon ma mindenütt velünk.

Linguam refráenans témperet, Ne litis horror ínsonet: Visum fovéndo cóntegat, Ne vanitátes háuriat.

Nyelvünket fogja fékre ma: Ne szóljon rút perek szava. Szemünket védőn óvja meg: A hívságot ne lássa meg.

Sint pura cordis íntima, Absístat et vecórdia: Carnis terat supérbiam, Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit, Noctémque sors redúxerit, Mundi per abstinéntiam, Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Et nunc, et in perpétuum. Amen.

Lakjék szívünkben tisztaság, Távozzék minden dőreség. A testnek dölyfét törje meg, Étel s italban hősi fék.

Hogy majd a nap, ha távozott, S az óra újra éjt hozott, Lemondásunk szent éneke, Legyen az Úr dícsérete.

Dícsérjük az örök Atyát, Dícsérjük egyszülött Fiát, S a Szentlelket, Vigasztalónk, Most és örök időkön át. Amen.

Adventben:

S. In illa die. *E.* Ama napon.

Hetvenedvasárnaptól—húsvétig:

S. Vivo ego. *E.* Élek én.

A húsvéti és a közbeeső időkben:

S. Allelúja. *E.* Alleluja.

A zsoltárok.*

118. zsoltár.

A törvény dícsérete.

A 118. zsoltár 22 szakaszából az első négyet tartalmazza a vasárnapi prima. A zsoltár a tör-

* A zsoltárokat az elöljáró kezdi (intonálja) az első versszak csillagáig, s a jobboldali kar folytatja; a többi versszakot pedig a 2 kar felváltva mondja.

vény dícséretét zengi, melyet a következő kifejezésekkel is illet: út, rendelés, akarat, igazság, bizonyság, ige, szó. A törvény alatt az egész ószövetségi kinyilatkoztatást kell érteni, mely a választott nép élettartalma, boldogsága, dicsősége volt. Ebből fakadt számára minden áldás a multban, és ez volt a jövőnek záloga. A zsoltárban nincsen belső tagoltság és logikus fölépítés, hanem a szerző nyugodt, de meleg hangon ismételgeti a törvény áldásait, szépségét, erejét, és újra meg újra hangoztatja a törvény iránt való hűségét. *Ezért alkalmas ez a zsoltár reggeli imádságnak,* mert folytonosan magunk elé állíthatjuk az evangéliumi életszabályokat, s felkeltjük elhatározásunkat, hogy hűségesen akarjuk járni a krisztusi élet útját.

I.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Boldog, akinek útja szennytelen, Az Úr törvényét járja szüntelen.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Boldog ki bizonyságát megfogadja, Egész lelkével az Urat kutatja.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Nem is cselekszik gonoszságokat, Hanem az Úrnak útjain halad.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Te tettél törvényt és te tészed, Hogy megtartassék rendelésed.

Utinam dirigántur viae meae, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Bár lenne utam biztos és kemény: Hogy igazságaid megőrzeném.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Nem érnek addig megszégyenülések, Míg szemem előtt minden rendelésed.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo, quod dídici judícia justítae tuae.

Egyenes szívvel fennen áldalak, És megtanulom igazságodat.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

Megőrzöm én igéidet, Ne hagyj el soha engemet!

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

II.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

Hogyan tarthatja tisztán az ifjú útjait? Ha szavadhoz szabatkozik.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

Egész szívvel kereslek téged, Eltévesztenem ne hagyd rendelésed.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Szívem mélyére rejtem el szavad, Hogy bűnnel meg ne bántsalak.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

Áldott vagy Uram! Légy nekem, Mondásaidban mesterem!

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

Ajkaim szerte hírdetik, Szájadnak rendeléseit.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

Bizonyságaid útján nagy az én vigasságom, Miképen mindennémű gazdagságon.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

Törvényeid szívemben forgatom, Magamban útjaid hánytorgatom.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Örvendezek igéiden És szavad el nem feledem.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

III.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Légy jó Uram szolgádhoz, adj nekem életet, S én megtartom igéidet.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Két szememet nyisd meg, hadd lássák, Törvényeidnek csodálatosságát.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

A földön én csak jövevény vagyok, Ne rejtsed tőlem el akaratod.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Lelkem mélyében sóvárgás emészt, Minden időben igéidre készt.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

A gőgöseket megpirongatod, Ki útadról letér: az átkozott.

Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Végy el rólam szégyent, gyalázatot, Mert bizonyságaidban kutatok.

Etinem sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Fejedelmek üljenek széket, és ellenem zajongjanak: Szolgád, Uram, igéidben marad.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuae.

Bizonyságod nekem vigasztalás, Eligazító jótanács.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

IV.

Adháesit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Beleragadt a föld porába lelkem. Igéd szerint eleveníts meg engem!

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Útjaim elbeszéltem s te meghallgattad mind a szóm, Igazaidra légy én oktatóm.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Add rendelésed útját értenem, És én csudáidon elmélkedem.

Dormitávit ánima mea prae táedio: * confírma me in verbis tuis.

Könnyeket sír lelkem a gond miatt, Egyenesítsen meg a te szavad.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Az álnok út tőlem távol legyen, Törvényed add tudtomra kegyesen.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Én választottam: az igaz utat, Enyémmé tettem igazságodat.

Adháesi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Bizonyságaid magamhoz öleltem, Szégyent vallani ne engedd a lelkem.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Törvényeid útján futok, Mert szívemet kitágítod.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

Adventben:

Ch. In illa die* stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja.

Capitulum.

S. Regi saeculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sáecula saeculórum. Amen.

E. Az örökkévalóság halhatatlan, láthatatlan királyának, az egy Istennek, tisztesség és dicsőség mindörökkön örökké. Ámen.

Ch. Deo grátias.

K. Istennek hála.

S. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. (T. P. Allelúja.)

E. Kelj föl Krisztus, és segíts meg minket. (Húsv. időben: Alleluja.)

Ch. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúja.)

K. És szabadíts meg minket szent nevedért. (Húsv. időben: Alleluja.)

A Miatyánk és imádságok a nap megszentelésére.

S. Kyrie, eléison.

E. Uram, irgalmazz nekünk.

Ch. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

K. Krisztus, kegyelmezz nekünk. Uram, irgalmazz nekünk.

S. Pater noster. (secreto)

E. Miatyánk. (csendben)

S. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

E. És ne vígy minket a kísértésbe;

Ch. Sed líbera nos a malo.

K. De szabadíts meg a gonosztól.

S. Dómine exáudi oratiónem meam.

E. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

Ch. Et clamor meus ad te véniat.

K. És kiáltásom jusson eléd.

S. Orémus. Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísiti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sáecula saeculórum.

E. Könyörögjünk. Mindenható Úr Isten, kinek kegyelméből a mai reggelt megértük, a te üdvözítő erőd segítsen ma minket, hogy a nap folyamán semmi bűnt se kövessünk el, hanem minden gondolatunk, szavunk és tettünk a te szent akaratod teljesítésére irányuljon; a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben, Isten, mindörökkön örökké.

Ch. Amen.

K. Amen.

S. Dómine exáudi oratiónem meam.

E. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

Ch. Et clamor meus ad te véniat.

K. És kiáltásom jusson eléd.

S. Benedicámus Dómino.

E. Áldjuk az Urat.

Ch. Deo grátias.

K. Hála az Istennek.

Megemlékezés a szentekről.

Itt egy rövid ideig emlékezzenek meg a nővérek az összes szentekről, főképen pedig az összes vértanúkról.

S. Pretiósa in conspéctu Dómini.
Ch. Mors Sanctórum ejus.

S. Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sáecula saeculórum.
Ch. Amen.

E. Kedves az Úrnak színe előtt.
K. Szenteinek halála.

E. boldogságos Szűz Mária és Istennek minden szentjei esedezzenek érettünk az Úrnál, hogy bennünket segíteni és üdvözíteni méltóztassék, ki él és uralkodik mindörökkön örökké.
K. Amen.

Isten segítségülhívása a napi munkához.

S. Deus, in adjutórium meum inténde.
Ch. Dómine, ad adjuvándum me festína.
S. Deus, in adjutórium meum inténde.
Ch. Dómine, ad adjuvándum me festína.
S. Deus, in adjutórium meum inténde.
Ch. Dómine, ad adjuvándum me festína.

E. Isten, tekints segedelmemre!
K. Uram, siess segítségemre!
E. Isten, tekints segedelmemre!
K. Uram, siess segítségemre!
E. Isten, tekints segedelmemre!
K. Uram, siess segítségemre!

Ch. I. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

I. K. Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek.

Ch. II. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sáecula saeculórum. Amen.

II. K. Miképen kezdetben vala, most és mindörökké. Amen.

S. Kyrie, eléison.

E. Uram, irgalmazz nekünk!

Ch. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

K. Krisztus kegyelmezz nekünk, Úram irgalmazz nekünk!

S. Pater noster. (secreto)

E. Miatyánk. (csendben)

S. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

E. És ne vigyj minket a kísértésbe.

Ch. Sed líbera nos a malo.

K. De szabadíts meg a gonosztól.

S. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

E. Tekints Uram szolgáidra s alkotásaidra, vezéreld jóra fiaikat.

Ch. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

K. Derüljön ránk az Úrnak, a mi Istenünknek kedve, kezünk munkáját rajtunk te igazgasd, kezünk munkáját Úram te igazgasd.

Ch. I. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

I. K. Dicsőség az Atyának, és Fiúnak és Szentlélek Istennek.

Ch. II. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sáecula seaculórum. Amen.

S. Orémus. Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex caeli et terrae, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in aetérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sáecula saeculórum.

Ch. Amen.

II. K. Miképen kezdetben vala most és mindörökkön örökké. Amen.

E. Könyörögjünk. Méltóztassál Urunk, Istenünk mennynek és földnek királya, e mai napon a te szent törvényed és parancsolataid szerint irányítani, megszentelni, vezérelni és kormányozni szívünket és testünket, érzékeinket, szavainkat és cselekedeteinket, hogy segítségeddel gyámolítva ebben és az örök életben boldogok és szabadok lehessünk, világ Megváltója, ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. *K.* Amen.

Áldáskérés és rövid olvasmány.

H. Jube, domne, benedícere.*

V. Add, Uram, áldásodat.

* A közös imádkozásnál mondjuk így, amikor is az elöljáró adja az áldást; ha azonban magunkban végezzük a primát, az áldást közvetlenül Istentől kérjük e szavakkal: Jube, Domine, benedicere.

S. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

E. Napjainkat és cselekedeteinket az ő békéjében vezesse a mindenható Isten.

Ch. Amen.

K. Amen.

Adventben:

H. Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

V. Uram, könyörülj rajtunk: hisz téged várunk: légy segítő karunk reggel, és üdvösségünk szorongattatásunk idején.

Tu autem, Dómine, miserére nobis.

Te pedig, Urunk, könyörülj rajtunk.

Ch. Deo gratias.

K. Istennek hála.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

H. Quáerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est.

V. Keressétek az Urat, amíg található: hívjátok segítségül, amíg közel vagyon.

Tu autem, Dómine, miserére nobis.

Te pedig, Urunk, könyörülj rajtunk.

Ch. Deo grátias.

K. Istennek hála.

Húsvéti időben: (Szentháromságvasárnapjáig)

H. Si consurrexístis cum Christo, quae sursum sunt quáerite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quae sursum sunt sápite, non quae super terram.

V. Ha feltámadtatok Krisztussal, keressétek az odafent valókat, ahol az Isten jobbján ülő Krisztus vagyon. Az odafent való dolgokat keressétek, ne a földieket.

Tu autem, Dómine, miserére nobis.
Ch. Deo grátias.

Te pedig, Urunk, könyörülj rajtunk.
K. Istennek hála.

A közbeeső időkben:

H. Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

V. Az Úr pedig irányítsa szívünket és testünket Isten szeretetében és Krisztus türelmében.

Tu autem, Dómine, miserére nobis.
Ch. Deo grátias.

Te pedig, Urunk, könyörülj rajtunk.
K. Istennek hála.

Áldás.

S. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Ch. Qui fecit caelum et terram.
S. Benedícite.

Ch. Deus.
S. Dóminus nos benedícat, † et ab omni malo defendat, * et ad vitam perdúcat aetérnam.

E. Segedelmünk az Úr nevében.
K. Ki az eget és földet alkotá.
E. Mondjátok az áldást.
K. Isten adja áldását.
E. Áldjon meg minket az Ur és oltalmazzon meg minden bajtól * és vezessen el minket az örök életre.

A halottakról való megemlékezés:

S. Et fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

Ch. Amen.

E. És a megholt hívők lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben.
K. Amen.

H. Commemorátio ómnium fratrum, familiárium Ordinis nostri, atque benefactórum nostrórum.

V. Emlékezzünk meg szerzetünknek minden testvéréről, hozzátartozójáról és jótevőjéről.

S. Requiéscant in pace.

E. Nyugodjanak békében.

Ch. Amen.

K. Amen.

129. zsoltár.

A 7 bűnbánati zsoltár közül a hatodik. Az Egyház a másvilágon szenvedő lelkekért imádkozza. A lélek bűneinek tudatában Istenhez kiált könyörületért.

A feltörő kiáltás.

H. De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

V. Mélységből kiáltok Uram hozzád, Mindenható, halld meg szavam!

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecatiónis meae.

Legyen füled figyelmezéssel, Könyörgésem szavára én Uram!

Bizalom Isten irgalmában.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Ha felrovod a vétket Uram, Ki áll meg akkor előtted Uram?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Ám a bocsánat tenálad vagyon, Törvényedért benned bizakodom.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: *

Bízom az Úrban, bízik én szívem: Igéjében igen reménykedem.

Jobban eped lelkem az Úr után, Mint éji őr a virradat után.

Megnyugtató szózat.

speret Israël in Dómino.

Bízzál az Úrban Izrael.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Mert nála van a kegyelem, S a váltság nála bőségben lakik.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

És ő megváltja Izraelt, És megbocsátja minden bűneit.

Réquiem aetérnam * dona eis, Dómine.

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik.

Et lux perpétua * lúceat eis.

És az örök világosság fényeskedjék nekik.

S. A porta ínferi.

E. A pokol kapujától.

Ch. Érue, Dómine, ánimas eórum.

K. Szabadítsd meg az ő lelküket.

S. Requiéscant in pace.

E. Nyugodjanak békében.

Ch. Amen.

K. Amen.

S. Dómine, exáudi oratiónem meam.

E. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

Ch. Et clamor meus ad te véniat.

K. És az én kiáltásom jusson elődbe.

S. Orémus. Deus, véniae largítor et humánae

E. Könyörögjünk. Isten, ki a kegyelmeket osz-

salútis amátor: quáesumus cleméntiam tuam; ut nostrae congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sáeculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sáecula saeculórum.

Ch. Amen.

S. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine.

Ch. Et lux perpétua lúceat eis.

S. Requiéscant in pace.

Ch. Amen.

tod és szereted az emberek üdvösségét, kérjük kegyességedet, hogy Társulatunk testvérei, rokonai és jótevői, kik e világból eltávoztak, a boldogságos, mindenkoron Szűz Máriának és minden szentednek közbenjárására az örök boldogság bírására eljuthassanak. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben, Isten mindörökkön örökké.

K. Amen.

E. Adj Uram örök nyugodalmat nekik.

K. És az örök világosság fényeskedjék nekik.

E. Nyugodjanak békében.

K. Amen.

HÉTFŐ

A bevezetés, mint vasárnap: 7—8 oldal.

(Adventben)

S. In illa die... *E.* Ama napon...

(Hetvenedvasárnaptól húsvétig)

S. Vivo ego... *E.* Élek én...

(A húsvéti és közbeeső időkben)

S. Allelúja... *E.* Alleluja...

1. zsoltár

A két út.

Az egész zsoltároskönyv nyitánya. Az igazak (I.) és a gonoszok (II.) útját írja le. Az igaz ember olyan, mint a mindig viruló fa, míg a gonosz hasonló a pelyvához, melyet a tiszta búza közül kikap és továbbsodor az ítélet szele. *Alkalmazás:* járjunk az igazak útján.

I. Az igazak útja:

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit:

Boldog, ki el nem csábul a gonoszok beszédén, És meg nem áll a bűnösöknek útján, És meg nem ül a káromlóknak székén.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

De a törvényre vonja akaratja, Éj-nap a törvényt eszében forgatja.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum

Lesz, mint a fa, mely elültetteték, Folyóvízek

est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

mentében, És meghozza gyümölcsét idejében.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciet, prosperabúntur.

Ágain el nem fonnyad a levél, Sikerül mind, amihez keze ér.

II. A gonoszok útja:

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terrae.

Nem így a gonoszok, — de mint a polyva; A föld színéről szél tovasodorja.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Az ítéletkor meg nem állnak ők, Nem állnak meg a gonoszok, Az igazaknak tanácsa előtt.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Mert Istennél kedves az igaz út, S a bűnös útja pusztulásra fut.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

2. zsoltár

A Messiás uralma.

Drámai fölépítésű híres messiási zsoltár. A népek és a földi királyok föllázadnak az Úr Fölkentje, a Messiás Király ellen; Isten azonban kineveti az emberek tehetetlen erőlködését, és megerősíti, hogy ő kente föl Fiát királlyá Sionban. A Messiás ezt kihirdeti, a zsoltáros pedig meghódolásra inti a lázadókat. *Alkalmazás:* Hódoljunk meg a Krisztus Királynak.

A zsoltáros:

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt ináni a?

Miérthogy a nemzetek háborognak? Hívságokon a népek miérthogy agyarognak?

Astitérunt reges terrae, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus:

Fölkelnek a földnek királyai, Az Úr ellen s az ő Fölkentje ellen, A fejedelmek összetanakodnak.

A lázadók:

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

„Repesszük el rabláncukat, Hajítsuk el igájukat!"

A zsoltáros:

Qui hábitat in caelis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Mosolyog a mennyekben lakozó, Neveti őket a Mindenható.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ám haragjában majdan szólni fog, Rettegni fognak, ha felháborog:

Az Úr:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. *

„Királyom nektek fölkeném, Szent hegyemen, Sion hegyén."

A Messiás Király:

Práedicans praecéptum ejus: Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

„Isteni végzést hirdetek. Az Úr mondotta ezt nekem: „Az én fiam vagy, én ma szültelek.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Kérd tőlem és neked adom, A nemzeteket örökségedül, Föld határait osztályrészedül.

Vasvesszővel törd hajlomásra őket, Cserépedény módjára zúzd el őket!"

A zsoltáros:

Et nunc, reges, intellígite: *erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Most hát királyok bölcsek legyetek, Föld ítélői, intést értsetek:

Szolgáljatok az Úrnak félelemmel, És rettegéssel örvendezzetek.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Hódoljatok csókkal a Fiúnak, Hogy föl ne gerjedjen haragja rátok, És romlásba ne vigyen utatok,

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Mert föllobogat hirtelen haragja! Kik benne bíznak, boldogok.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

6. zsoltár

Könyörgés irgalomért

A 7 bűnbánati zsoltár közül az első. Az imádkozó testi-lelki gyötrelmében Istenhez fohászkodik, fölpanaszolja sok szenvedését és irgalomért esedezik. *Alkalmazás:* megfelel a szentmise lépcsőimádságának.

Ne sujts, Uram!

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Uram ne feddj meg haragodban engem, Ne fenyíts Uram fölgerjedtedben.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Könyörülj rajtam, mivel hervadok, Gyógyíts Uram, mert csontjaim reszketnek félelemben,

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

És az én lelkem igen háborog. Meddig Uram, még meddig sújtasz engem?!

Könyörülj a gyötrődőn!

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Fordulj meg Uram, mentsd meg lelkemet, És irgalmadért válts meg engemet,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Mert nem gondol rád senki a halálban, S a pokolban ki áldja nevedet?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Elepedek nehéz sóhajtozástól, Megáztatom éjente ágyamat, Ázik fekvőhelyem: sűrű könnyhullatástól.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Megaggottam sok ellenim miatt, Elapadott szemem a búsulástól.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

El tőlem mind, kik gonoszat míveltek! Hallja az Úr hangos sírásomat.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Meghallgatta könyörgésem az Úr, És elfogadja imádságomat.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Pirúlni fognak ellenségeim, S nagyon megzavarodnak, És pironkodva sebten elkullognak.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

Adventben:

Ch. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja, * allelúja, allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja, * allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja.

Folytatás a 14. oldalon.

KEDD

A bevezetés, mint vasárnap: 7—8 oldal.

(Adventben)

S. In illa die... *E.* Ama napon...

(Hetvenedvasárnaptól húsvétig)

S. Vivo ego... *E.* Élek én...

(A húsvéti és közbeeső időkben)

S. Allelúja... *E.* Alleluja...

7. zsoltár

Az Úr igaz bíró.

Az üldözött lélek ártatlansága tudatában Istenhez fordul, s az Ő ítéletét kéri. *Alkalmazás:* Ha sokan támadnak is bennünket, Isten látja lelkünket, hogy igaz ügyért dolgozunk.

Az Úrhoz menekül:

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Uram Istenem, hozzád búvok. Ellenség ellen te légy gyámolítóm, Légy szabadítóm!

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam,* dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Hogy oroszlán módjára lelkemre rá ne rontson, Mivelhogy nincs segítőm, ízzé-porrá ne rontson.

Ártatlanságát hangoztatja:

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Én Istenem, ahogy azt cselekedtem, Ha kezemet gonosszal fertéztettem,

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Ha megbántottam, aki szeret engem, Ha megraboltam olyat, Aki ok nélkül fölkelt ellenemben;

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Ám üldözze az ellenség a lelkem, És életemet földig hadd tiporja, Dicsőségemet gázolja a porba!

Ítélj meg, Uram!

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Kelj föl Istenem haragodban, Kelj föl: kínzóim gőgösek nagyon!

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in praecépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Ébredj Uram oldalamon, És tégy ítéletet! Gyűjtsd el köréd a nemzetek tanácsát,

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Foglald el újra bírószékedet. Ítél az Úr a nemzetek felett!

Júdica me, Dómine, secundum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Uram, én ártatlanságom szerint, Igazam szerint ítélj engemet!

Consumétur nequíta peccatórum, et díriges

A gonoszoknak gonoszsága szűnjék, És

justum,* scrutans corda et renes, Deus.

erősítsd meg az igaz szívét, Hiszen te vizsgálsz szívet és vesét.

Az Úr ítél.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Az Isten tartja védőpajzsomat: Az igazaknak segítséget ad.

Deus judex justus, fortis et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Igaz bíró az Úr, Haragja napról-napra nem lohad.

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Ha meg nem térsz: megköszörűli kardját, Megvonja íjját, húrt feszít,

Et in eo parávit vasa mortis; * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Halálos vesszejét ellened igazítja, Tűzbe mártotta nyilait.

Az ítélet:

Ecce partúriit injustitiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Íme: gonoszság volt a vajúdása, Mert vétekkel volt viselős, És hiúságot hozott a világra.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Vermet nyitott és mélyre ásta le, S az önásta verembe hullt bele.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Önnön fejére vétke visszahullt, És homlokára bűne megtolult.

Köszönet az Úrnak.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Áldom az Urat igazvoltaért, Énekelem a Fölséges nevét.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

8. zsoltár

Csodálatos az Úr!

Az egész mindenség a Teremtőt dicsőíti. De bármily nagy is a teremtett világ, az ember a teremtés koronája. *Alkalmazás:* Csodálat, imádás, hála, nemességünk öntudata.

Isten magasztalása:

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Uram, mi Urunk! széles e világon, Minő csodálatos a te neved!

I. A teremtés dicsőítő himnusza,

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super caelos.

Mert magasságos a te dicsőséged, Az egek egei felett.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

A kisdedeknek s csecsszopóknak ajka, Hirdeti dicsőségedet: Hogy elnémítsad a boszszús hitetlent, És megalázzad ellenségedet.

Quóniam vidébo caelos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Nézem az eget: ím ujjaid gyúrták! Ím kezed alkotása a hold, a csillagok!

II. Az ember a teremtés koronája.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres caeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Mi az ember, hogy megemlékszel róla? Mi az ember fia, hogy meglátogatod?

Magad alá csak kevéssel aláztad, Dicsőséggel, nagysággal koronáztad, Fölébe rendeléd kezed minden művének,

Lába alá vetél mindeneket: Minden marhákat, minden barmokat, És azonfölül vadjait a rétnek,

Lég madarait, tenger halait, Amik a tenger útjain keringenek.

Isten magasztalása:

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Uram, mi Urunk! széles e világon, Minő csodálatos a te neved!

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

9. zsoltár

Isten a szegények és kicsinyek oltalmazója.

A 9. zsoltár két részre oszlik; a második rész szerdán kerül sorra. Az első rész főként hálaének, hogy Isten megsemmisítette ellenségeinket. *Alkalmazás:* Bizalom Istenben minden nehézségünk közepette.

Isten magasztalása:

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Laetábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

Uram teljes szívemmel áldalak, Elbeszélem minden csodáidat.

Vigadozok és örvendezek benned, Énekelek ó Fölséges nevednek.

Isten megsemmisítette az ellenséget:

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur et períbunt a fácie tua.

Mert ellenségei hátra tértenek, Orcád előtt elhanyatlottanak, S elvesztenek.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Mert te intézted ügyem, igazam; Elfoglaltad királyi székedet, Ki igazsággal tész ítéletet!

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in aetérnum, et in sáeculum sáeculi.

Te megdorgáltad a pogányokat, Az istentelent kezed kitörölte, Nevüket kiírtottad örökre, mindörökre.

Inimíci defecérunt frámeae in finem: * et civitátes eórum destruxísti:

Az ellenség örökre odavan, Csak romhalmaz maradt belőlük, A városokat szertedúltad,

Périit memória eórum cum sónitu. * Et Dóminus in aetérnum pérmanet;

Emlékük is kipusztult nyomtalan. De uralkodik az Úr mindörökre,

Parávit in judício thronum suum: † et ipse judicábit orbem terrae in aequitáte, * judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: *adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quaeréntes te, Dómine.

Királyi széke kész az ítéletre, És igazán ítéli a földnek kerekét, És igazsággal minden nemzetét.

A szegénynek az Isten menedéke, Szorongatása napján segítsége.

És bizakodnak benned, kik ismerik neved, Mert nem hagyod magára, kik keresnek tégedet.

Hála ezért Istennek:

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: *annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliae Sion.

Zengjetek dalt az Úrnak, ki Sionban lakik, Nemzetek közt áldjátok tetteit,

Mert rájuk gondolt a vérbosszuló, És nem feledte el, A nyomorultak kiáltásait:

„Könyörülj rajtam Istenem, Elleneimtől nézd, mit szenvedek, —

Ki a halál kapuiból fölemelsz engemet, Hogy hirdessem minden dícséreted, Sion lányának kapuiban,

Exsultábo in salutári tuo: *

Ujjongva zengjem segítségedet."

. Az ellenség büntetése:

infíxae sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt:

A nemzetek elhanyatlottak, A verembe, amelyet ástanak,

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

A háló, melyet titkon kivetettek, Megfogta lábukat.

CognoscéturDóminus judícia fáciens: * opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Isméretes az Úr, ki ítéletet tartott: Önkeze művein a bűnös fennakadt.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quae obliviscúntur Deum.

Pokolra szállanak az istentelenek, Istenfeledte minden nemzetek.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Ám a szegény elvetve nem leszen, A szenvedők reménye mindörökké, El nem veszen.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

Adventben:

Ch. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel℣ allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja,

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a

peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja.

Folytatás a 14. oldalon.

SZERDA

A bevezetés, mint vasárnap: 7—8 oldal.

(Adventben)

S. In illa die . . . *E.* Ama napon . . .

(Hetvenedvasárnaptól húsvétig)

S. Vivo ego . . . *E.* Élek én . . .

(A húsvéti és közbeeső időkben)

S. Allelúja . . . *E.* Alleluja . . .

9. zsoltár

Az istentelen dölyfös ellenségtől szabadits meg Uram!

A zsoltár első részét kedden imádkoztuk. Ez a második rész panaszkodás és kérés. *Alkalmazás:* Hivatásunk ellenségeivel szemben Isten oltalmát kérjük.

Segits meg Urunk a gonoszok ellen!

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Kelj fel Uram, a kicsiny ember, Fennhéjazóvá előtted ne váljon! Ítéleted a nemzetekre szálljon!

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: *ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.

Rendelj Uram kemény urat föléjük, Hadd tudják meg a nemzetek: Ők is csak emberek!

Ut quid, Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in trbiulatióne?

Mért távozol Uram oly messze el? A szükség idején mért rejtezel?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Győtrik a szegényt a gonoszok gőggel: Önnön tervükben botoljanak ők el!

A gonoszok jellemzése:

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimae suae: * et iníquus bendícitur.

A rossz fenn hordja szíve vágyait, A telhetetlen megveti az Istent, S káromkodik.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem irae suae non quaeret..

„Nem áll bosszút az Isten!" — kevélyen mondogatja.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátae sunt viae illíus in omni témpore.

„Nincs Isten!" — ez egyetlen gondolatja. Erősek mindig minden útjai.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Nagymessze tőle ítéleteid, Elfújja minden ellenségeit.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

„Én meg nem ingok! — így szól szíve mélyén, — És mindörökké nem látok veszélyt én!"

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Átokkal telve szája, És álnokság van benne és fanyarság, És nyelve alatt fájdalom és balság.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, *

Lest áll tanyáknak rejtett szögletében, Az

ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperem.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus,* avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

ártatlant megfojtja rejtekében.

És sóvár szeme a szegényt kutatja, Lesében meglapul, Vadonnak oroszlánjaként.

Lapul, hogy megragadja a szegényt.

És hálójába vonja, megragadja. Szétmarcangolva végre földre roskad: Így jut az árva kezére a rossznak.

S az így szól szíve mélyén: „Az Isten elfeledt! Elfordította arcát, Nem vet felém többé tekintetet!"

Jöjj segítségemre, — bízom Tebenned!

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret!

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Kelj fel Úristen, emeld föl kezed! El ne feledjed a szegényeket!

Miért gúnyol ki az istentelen? Mért mondja: „Isten számon nem veszen!"

Pedig te láttad: Kínnak, nyomornak mert látója vagy, És mindeneknek felrovója vagy.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Rád hagyatkozik a szegény, S az árvának istápolója vagy.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quaerétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Törd el Uram a bűnös karjait, S gonoszságát keresve sem lelik!

Dóminus regnábit in aetérnum, et in sáeculum sáeculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Király az Úr örökké, mindörökké, És országában pogány nem lesz többé.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * praeparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Meghallod a szegények sóhaját, Füled meghallja szívük óhaját.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Hogy kicsinyek és árvák igazat érjenek, És erejükben maguk el ne bízzák, A földi emberek.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

10. zsoltár

Az Úrban bízom!

Az imádkozót, minthogy igen nagy veszélyben forog, barátai menekülésre bíztatják, amit ő határozottan visszautasít, mert rendületlenül bízik az Úrban. *Alkalmazás:* Semmi nehézség sem rettenthet minket vissza; álljuk a vártát!

Meg nem futamodom!

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimae

Az Úrban bízom én. Hogy mondhatjátok né-

meae: * Tránsmigra in montem sicut passer?

kem: „Menekülj a hegyekbe! mint üldözött madár,

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, * paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Mert a gonosz íjját feszíti már, Nyílvesszejét a húrra vonta már, Hogy az igazszívűt lelője a sötétben.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Ha lerontják a törvény oszlopát, Az igaz akkor mit tehet tovább?"

Az Úr megoltalmaz!

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in caelo sedes ejus:

Az Úr az ő szentélyében vagyon! Az Úrnak trónja a mennyekben vagyon:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Az Úrnak szeme látja, Pillája nem bocsátja, Az emberek fiát.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Az Úrnak szeme lát igazat és gonoszt, Lelke gyűlöli az erőszakost.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

A bűnösökre tőröket esőz; Égő vihar, tűzeső, kénkövek: Ezekkel tölti színig kelyhöket.

Quóniam justus Dóminus, et justítias di-

Mivel az Úr igaz, És szereti az igaz uta-

léxit: * aequitátem vidit vultus ejus.

kat, És meglátják színét az igazak.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

11. zsoltár

Segíts Uram, mert fogynak a szentek..!

A világ romlottságával szemben az igaz ember Istenhez folyamodik. *Alkalmazás:* Hivatásunk a romlott világ közepette.

Segíts Uram!

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútae sunt veritátes a fíliis hóminum.

Segíts meg Uram, mert fogynak a szentek, És kiveszett a hűség az emberek között.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti súnt.

Álnok ajakkal hívságot beszélnek, Kétféleképen szól szívök.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam,

Veszítse el az Úr az álnok ajkakat, S a nagy szavaktól hangos szájakat,

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Kik így szólnak: „Nyelvünkben az erő, És velünk van az ajkunk! Kicsoda úr mirajtunk?!"

Az Úr segítséget ígér:

Propter misériam ínopum, et gémitum páu-

„Gyengék nyomorúságáért, Szegények só-

perum,* nunc exsúrgam dicit Dóminus,

Ponam is salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terrae, purgátum séptuplum.

hajtásaért, — Úgymond az Isten — immár fölkelek,

S megmentem, aki mentségért eped."

Az Isten szava tiszta szó: Agyagkemence lángja közt, Hétszer megpróbált színezüst.

Megnyugvás:

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in aetérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Glória Patri...

Uram, te őket megvédelmezed, E nemzedéktől minket megvédesz mindörökkön,

Hiába jár körül a bűnös oly kevélyen, S hiába úr a hitványság a földön.

Dicsőség az Atyának...

Adventben:

Ch. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja, allelúja. *K.* Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja. *K.* Alleluja, alleluja, alleluja.

Folytatás a 14. oldalon.

CSÜTÖRTÖK

A bevezetés, mint vasárnap: 7—8 oldal.

(Adventben)

S. In illa die... *E.* Ama napon...

(Hetvenedvasárnaptól húsvétig)

S. Vivo ego... *E.* Élek én...

(A húsvéti és közbeeső időkben)

S. Allelúja... *E.* Allelúja...

12. zsoltár

Nagy elhagyatottságban.

Az elhagyatottság panaszos szava buzgó imádságba megy át, majd bizalomban és örömben csendül ki. *Alkalmazás:* Ki kell emelkednünk szomorúságunkból.

Meddig még Uram!

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Meddig feledsz Uram egészen el? Arcod tőlem meddig fordítod el?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Meddig forgassak újúj terveket, Hogy nappal új gondomra legyenek?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Meddig engeded, hogy fölébem, Fölmagasodjék ellenségem? Nézz rám, Uram, hallgass meg, Istenem.

Tekints reám!

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Praeválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero. *

Világosságot adj, hogy a halálos álom, Erőt ne vegyen lelkemen. Ne mondja bántóm, hogy erőt vett rajtam,

Szorongatóm ne örvendezzen, ha megingok a bajban.

Bízom Benned és áldalak!

Ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo. † Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Glória Patri...

Én pedig Uram irgalmadban bízom,

Örvendez szívem üdvösségeden. Áldom az Urat, ki jót tett velem, S a magasságos Isten nevét énekelem.

Dicsőség az Atyának...

13. zsoltár

Az istentelen ember

Alkalmazás: Istenem, győzd le bennem a bűnös embert!

Az általános romlottság.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nincs Isten! — úgymond szívében a balga.

Romlottak tetteik és utálatosak. Aki jót tenne, csak egy sem akad.

Dóminus de caelo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat, si est intélligens aut requírens Deum.

Az Úr a mennyből letekint a földre, Hogy lássa: van-e még okos, Van-e még, aki Istennel törődne?

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Mind, mind tévelygenek. Romlásra váltak valamennyien, Egyetlenegy sincs, aki jót tegyen.

Az istentelen ember.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Tátongó sír a torkuk, És nyelvükkel csalárdul szólanak, Áspisok mérge ajkaik alatt.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Szájukat lepi keserűség, átok, A vérontásra, arra gyors a lábok.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Romlás és balság jár az útjukon, A béke útja idegen nekik, Az Isten félelmét nem ismerik.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Ésszel a bűnös nem éri fel? Hogy mint kenyért emészti népemet.

Dóminum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

S az Úr nevét nem hívja fel? Ám akkor megrettennek rettegéssel!

Quóniam Dóminus in generatióne justa est. † Consílium ínopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Mert Isten van az igaz nemzedékkel. Hiába törnek a boldogtalanra, Mivelhogy az Úr az ő bizodalma.

Jöjj, Isten segítségeddel!

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? † Cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suae,* exsultábit Jacob, et laetábitur Israël.

Bár jönne üdv Sionból Izraelnek! Rabnépét az Úr szabadítsa fel! Akkor örül majd Jákob és ujjong Izrael!

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

14. zsoltár

Az igaz ember.

Az előbbinek ellentéteképen az istenországa polgárainak erényeit, az istenes élet tíz parancsolatát adja. *Alkalmazás:* Ilyen vagyok én is?

Kérdés:

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Uram, sátradban ki lakozhatik, És szent hegyeden ki nyugodhatik?

Felelet:

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Aki útjait szeplőtelen járja, És szívében az igazat munkálja.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Akinek nyelvén nincsen csalfaság.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ki gonoszat társának sose tett, Gyalázatot felére nem vetett.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorífícat:

Kinek szemében hitvány a gonosz, De tiszteli az isteneseket.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

S ha megesküdt, meg nem másítja többé, Aki nem adja uzsorára pénzét, Vesztegetést az ártatlanon nem vesz.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Ki így teszen, nem ing meg mindörökké.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

Adventben:

Ch. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja, allelúja. *K.* Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja. *K.* Alleluja, alleluja, alleluja.

Folytatás a 14. oldalon.

PÉNTEK

A bevezetés, mint vasárnap: 7—8 oldal.

(Adventben)

S. In illa die . . . *E.* Ama napon . . .

(Hetvenedvasárnaptól húsvétig)

S. Vivo ego . . . *E.* Élek én . . .

(A húsvéti és közbeeső időkben)

S. Allelúja . . . *E.* Alleluja . . .

15. zsoltár

Az Úr az én osztályrészem!

A zsoltár az Istennel egyesült lélek boldogságát zengi. Messiási zsoltár. Az Egyház a papszentelésnél is használja, mert az Úr az ő választottainak egyetlen öröksége és osztályrésze. *Alkalmazás:* Adjunk örömmel hálát hívatásunkért s újítsuk meg hűségünket.

Isten az én boldogságom.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu,* quóniam bonórum meórum non eges.

Tarts meg Uram, mert rád hagyatkozom! Szóltam az Úrhoz: Istenem vagy, Kívüled másra nem kívánkozom.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

S a szentek, kik lakoznak földeden, Betöltik minden vágyaim nekem.

Isten az én osztályrészem.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum:* póstea acceleravérunt:

Megsokasodnak gyötrelmei annak, Aki más Istent keres kívüled.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Távol legyen éntőlem áldozatjuk: Én ajkamra sem veszem nevüket!

Dóminus pars hereditátis meae, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Az Úr az én egyetlen örökségem, És kelyhem osztályrésze. Osztályos jussom te adod meg nékem.

Funes cecidérunt mihi in praecláris: * étenim heréditas mea praeclára est mihi.

Jól járt reám a mérőlánc nagyon: Jeles örökség lett a birtokom.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Áldom az Urat, mert ő volt segítőm, Ily jól választanom: Éjjelis szívem őt kész áldanom.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Szemem előtt az Úr mindenkoron. Nem inghatok meg: ő áll jobbomon.

Isten az én feltámasztóm és üdvözítőm.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Hát szívem örvend, nyelvem énekel, És testem is békében nyugszik el.

Quóniam non derelínques ánimam meam

Pokolnak lelkem mert nem engeded, Nem ha-

ín inférno: * nec dabís sanctum tuum vidére corruptiónem.

gyod rothadásra szentedet.

Notas mihi fecísti vias vitae, † adimplébis me laetítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Az élet útját mutatod meg nékem, És eltöltesz orcád előtt örömmel, S jobbodon örök lesz gyönyörűségem.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

16. zsoltár

Az üldözött igaz segélykiáltása.

Ezt imádkozta Szent Lőrinc is a tüzes rostélyon. *Alkalmazás:* Segíts Uram a bűn ellen való küzdelemben.

Uram, tiszta az én lelkem!

Exáudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Hallgasd meg Uram az igaz ügyet, Halld meg könyörgésem szavát.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

Fogadd füledbe imádságomat, Mert ajkamon nincs csalfaság.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant aequitátes.

Arcodról jöjjön ítélet nekem, Szemeid látják ártatlan ügyem.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Vizsgáld meg Uram szívemet, Keresd föl és fürkészd meg éjjelente, Tégy tűzzel rajta próbát: Gonoszságot nem fogsz találni benne.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Óvj meg a gonosz ellenségtől engem!

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxterae tuae custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt:

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: *

Szám el nem hagyja gonosz gondolat, Igéd megtartom tetteimben, És kerülöm a bűnös útakat.

Szilárdan járok Isten útain, Nem ingadoznak rajta lábaim.

Így hívlak én, mert meghallgatsz Uram, Hajtsd füled hozzám, hallgasd meg szavam!

Csodálatos irgalmadat mutasd meg, Mert aki benned bízik, készséggel mented azt meg.

Mint szemed fényét oltalmazz meg engem:

Fedezz el szárnyad árnyékával engem. A gonoszoktól, kik rám rontanak,

Én ellenségeimtől, kik körülrajzanak, Gőgjük kövérségében elzárják szívüket, És szájuk szór kevély beszédeket.

Bármerre menjek: körülvettenek, Már azt

óculos suos statuérunt declináre in terram.

nézik, hogy földre verjenek.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad praedam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Mint oroszlán, ha marcangolni készül, Oroszlánkölyök, ha rejtekén ül.

Kelj védelmemre és üdvözíts engem!

Exsúrge, Dómine, praeveni eum, et supplánta eum: † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manus tuae,

Kelj fel Uram, előzd meg őt, Hajlítsd a porba, törd meg őt, Karoddal a gonosztól ragadd el lelkemet. A föld fiától védelmezz kezeddel,

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

A föld fiától Uram engemet: Kik részüket az életben kikapják, Kik tele hassal tobzódnak javakkal.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

És dúslakodnak magzatokkal, És bőségük fölét kicsinyeikre hagyják.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

De én igazságban látom meg arcodat, S látásoddal lakom jól, mikor feltámadok.

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

17. zsoltár, I. rész.

Dávid nagy győzelmi- és hálaéneke.

Ebben a fönséges énekben Dávid élete végén hálát ad Istennek külső és belső ellenségei felett

aratott győzelmeiért. (A zsoltár második felét holnap imádkozzuk.) *Alkalmazás:* Isten az ő országának és hűséges szolgáinak ügyét diadalra juttatja.

A szeretet és hála szava:

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: † Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, * et liberátor meus.

Szeretlek Uram, én nagy erősségem, Uram, kősziklám, váram, szabadítóm, Én biztos menedékem.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Én Istenem és én istápolóm, Óbenne bízom.

Protéctor meus, et cornu salútis meae, * et suscéptor meus.

Én mentő pajzsom, szabadító szarvam, Én gyámolítóm.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Áldott az Úr — kiáltám, — Elleneimtől erős szabadítóm!

Szorongattatása:

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Testem körülömölte halálnak áradatja, Megháborítá lelkem gonoszságnak patakja.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * praeoccupavérunt me láquei mortis.

Pokol hálója megkörnyékezett, Halál hurokja rám tekeredett.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Győtrelmemben kiálték Istenemhez, Fennszóval hívtam az én Uramat.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

S ő templomából meghallgatta szómat, S fülébe vette kiáltásomat.

Isten viharban siet segitségére:

Commóta est, et contrémuit terra: † fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

A föld megindult és megreszketett, Inogtak és ropogtak a hegyek gyökerökben, Haragjától az Úrnak.

Ascéndit fumus in ira ejus: † et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Orrlyukai nehéz füstöt löveltek, És szájából emésztő tűz csapott ki, Holtszenek attól égő lángra gyúltak.

Inclinávit caelos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Lehajtotta az egeket s leszállt; Lábai alatt setét fellegek.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

És fölhágott a kerubok fölé, És tovaszállt, És tovaszállt a szelek szárnyain.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

És sötétséget borított magára, Sátort ütött maga körül, A fellegek nedves homályain.

Prae fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Égő arca előtt a felhők elvonultak, Jégesők hulltak és parázstüzek.

és szétveri ellenségeit

Et intónuit de caelo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus irae tuae.

És mennydörgött az egekből az Úr, A Magasságos hallatta szavát, Jégesők hulltak és parázstüzek.

Elsujtá nyilait, És szétzavarta minden ellenségem. Villámait megsokasítá, És szerteüzte minden ellenségem.

Kitetszettek a vizek ágyai, A tengerfenekek pőrére csupaszodtak,

A te rivalgásodtól én Uram, Lehelletétől a te haragodnak.

megmenti őt

Misit de summo, et accepit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Praevenérunt me in die afflictiónis meae: * et factus est Dóminus protéctor meus.

A magasságból kinyujtá kezét, És megragadott engemet, Nagy vizekből magához ragadott.

Megmentett engemet erős elleneimtől, És azoktól, akik gyűlölnek engem, Akik oly igen nagyhatalmasok.

Nekem estek nyomorúságom napján, Ám engem az Úr megvédelmezett.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Kivezetett a tágasságra engem, Megszabadított, mivel szeretett.

és gazdagon megjutalmazza.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Igaz voltom szerint cselekedett, Tiszta kezemért jóval fizetett.

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Mert Isten útját én megőrizem, És meg nem bántom bűnnel Istenem.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Mert szemem előtt szava szűntelen, És igazságát el nem engedem.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Mert színe előtt ártatlan vagyok, Minden gonosztól megtartózkodok.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Azért igaz voltom szerint cselekedett, És szeme előtt tiszta kezemért, Jósággal fizetett.

Glóra Patri...

Dicsőség az Atyának...

Adventben:

Ch. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja.

Folytatás a 14. oldalon.

SZOMBAT

A bevezetés, mint vasárnap: 7—8 oldal.

(Adventben)

S. In illa die... *E.* Ama napon...

(Hetvenedvasárnaptól húsvétig)

S. Vivo ego... *E.* Élek én...

(A húsvéti és közbeeső időkben)

S. Allelúja... *E.* Alleluja...

17. zsoltár, II. rész.

Dávid győzelmi- és hálaéneke.

Az első rész gondolatmenetét folytatja; Isten igazságát, hatalmát és jóságát magasztalja. *Alkalmazás:* A végső győzelem nem marad el!

Isten igazsága.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Kegyes vagy a kegyeshez, szeplőtelenhez szeplőtelen,

Tisztához tiszta vagy, hűtlenhez hűtelen.

Üdvöt lel nálad minden árva nép, S megalázod a gőgösök szemét.

Meggyujtod Uram szövétnekemet, Megfényesíted sötétségemet.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Áttörök veled hadseregeket, És kőfalakat hágok át veled.

Deus meus, impollúta via ejus: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Istennek útja szeplőtelen út, És igéje tűzben próbáltatott. Védőpajzsa ő mindeneknek, Akik őhozzá menekednek.

Isten az egyedüli segitő:

Quóniam quis Deus praeter Dóminum? * aut quis Deus praeter Deum nostrum?

Kicsoda Isten az Úron kívül? Ki oltalom mi Istenünk kívül?

Deus, qui praecínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Isten övez erővel engemet, Szeplőtlenné teszi ösvényemet.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Mint szarvasét, oly gyorssá teszi lábam, És fölegyenesít a magasságban.

Qui docet manus meas ad próelium: * et posuísti, ut arcum áereum, bráchia mea.

Csatákra ő szoktatja kezemet, Hogy a rézíjt könnyen hajlítsa meg.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuae: * et déxtera tua suscépit me:

Énnekem adtad szabadító pajzsod, Istápolóm volt jobbkezed.

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

És leereszkedésed fölemelt engemet.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Tág utat adtál lépdelni alám, És nem ingott meg jártamban bokám.

Az ő segítségével legyőzte ellenségeit.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: et non convértar, donec defíciant.

Ellenségeim üldözőbe vettem, és kézre kerítettem, És addig nem nyugodtam, Míg valamennyit el nem pusztítottam.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Föl nem kelnek már, úgy széjjel tagoltam, Lábam alá tiportam.

Et praecinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Harci erővel te öveztél engem, Lábam alá vetéd, ki fölkelt ellenemben.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Csak hátukat fordítottad felém, S gyűlölőimet kiirtottam én.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Kiáltottak, de mentő nem akadt, Az Urat hívták és az Úr nem hallgatta meg szavukat.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fá-

Mint por a szélben, morzsolódtak el, Mint

ciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

utcasárt, úgy szórtad őket el.

és a népek királyává tette őt.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Viszálytól megmentettél népeim közt, Nemzeteknek fejedelmévé tettél.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris oboedívit mihi.

És népeket, amikről nem is tudtam, Szolgáimmá vetettél. Szolgámmá lettek puszta hallomásra.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, † fílii aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Idegen fiak nekem hízelegtek. Idegen fiak gyengeségbe estek, Váraikból rémülten menekedtek.

Dicséret és hála Istennek!

Vivit Dóminus, et benedictus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meae.

Él az Úr! Legyen én kőszálam áldott! Magasztaltassék Isten, ki megváltott.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Isten, ki nékem boszszút szerezel, És népeket alám vetel, Megszabadítasz ellenem kezétől.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Fölmagasztalsz az ellenség felett, S megmentesz ádáz gonoszok dühétől.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, † et fáciens misericórdiam Christo suo, David, * et sémini ejus usque in sáeculum.

Glória Patri...

Ezért áldalak a népek közepett, És énekelem Úram nevedet.

Nagy leszen nála királyának üdve, És fölkentjére kegyelmét kiönti: Dávidra és sarjára mindörökre.

Dicsőség az Atyának...

18. szoltár

Naphimnusz.

Isten nagyságát hirdeti a természet (I.) és a törvény (II.), vagyis a látható világmindenség és a kinyilatkoztatás világa. Mindkettőnek van megvilágosító, melegítő, éltető napja: a mindenségnek a Nap, a szellemi világnak az Isten törvénye. A Nap Krisztusnak is a jelképe, aki számunkra mindennap fölkel (szentmise), de aki egyszersmind egész szellemi-erkölcsi életünknek is a Napja. Ő vezet el minket Isten megismerésére, szeretetére, dicsőítésére. *Alkalmazás:* Életünk Napja, középpontja, éltetője Krisztus!

I. Istent dicsőíti a természet.

Caeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annuntiat firmaméntum.

Isten nagyságát hirdeti az ég, A mennybolt vallja kezei művét.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Egy nap a másnak ezt harsogja át, Erre tanítja éj az éjtszakát.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

Nem hanggal, nem beszéddel, Nem hallható igékkel;

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terrae verba eórum.

Végig a földön szárnyal ő szavuk, Világ végéig elhat szózatuk.

A Naphős.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

A nap sátrát az égen verte fel: És kél a nap, vígan, üdén, Mint nászteremből vőlegény.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo caelo egréssio ejus:

Ujjongva, hősként útjának szökell. Az égnek egyik szegeletjén kél föl.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

S útján elér a túlsó szegletig, És el nem bújhat semmi melegétől.

II. Istent dicsőíti a törvény.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Szeplőtelen az Úr törvénye, Lelkeket megindító, Igaz az Úr rendelkezése, Balgákat okosító.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda: * praecéptum Dómini lú-

Egyenesek az Úr parancsai, Szívet örvendeztetnek, Tiszták az

cidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáeculum sáeculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa:

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Úr rendelkezései, Fényt gyújtanak a szemnek.

Az Úr félelme szent, S örökké megmarad, Csupa igazság ítéletei, Mind egyig igazak.

Drágábbak az aranynál, Szép színaranynál szebbek, Édesebbek a méznél, Csorgatott méznél édesebbek.

Megtartom parancsaidat!

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? †ab occúltis meis munda me: et aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Szolgád meg is tanulta őket, És megtartásuk bőséggel jutalmaz.

A bűnöket ki látja meg? Akaratlan hibáimnak irgalmazz! És a gonosztól ments meg Uram engem.

Erőt szolgádon ne vegyen, És tiszta leszek minden nagy bűnöktől, És szennytelen.

Fogadd kegyes hódolatomat.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Kedves legyen előtted én beszédem, Kedves legyen szívemnek gondolatja.

Dómine, adjútor meus, *et redémptor meus.
Glória Patri...

Uram, kősziklám, üdvösségem!
Dicsőség az Atyának...

19. zsoltár

Áldd meg Uram, a királyt!

Imádság a harcba induló és a templomban áldozatot bemutató királyért. Az imádságot a győzelem biztos tudata hatja át. *Alkalmazás:* Isten erejével és áldásával (szentmiseáldozat) bátran kezdjük napi munkánkat!

A papok áldása:

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Szorongatásod napján hallgasson meg az Úr, Jákob Istenének neve legyen oltalmadul.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Ő szent helyéről küldjön segítséget, És Sionból oltalmazzon meg téged.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Jusson eszébe kezed áldozatja, Égő áldozatod kövérét elfogadja.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Szíved szerint cselekedjék veled, És teljesítse minden tervedet.

A katonák kara:

Laetábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Győzelmeden ujjongani fogunk, És Istenünk nevében zászlót lobogtatunk.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas. * Váltsa az Úr valóra minden kérésedet!

A papok karvezetője:

Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum,

Tudom már: óvja fölkentjét az Úr,

Exáudiet illum de caelo sancto suo: * in potentátibus salus déxterae ejus.

És szent egéből meghallgatja őt, Segítő jobbja küld neki erőt.

A katonák kara:

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Emezek harci szekerekben bíznak, Amazok lovuk erejében, Mi pedig a mi Istenünk nevében.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Ők roskadoznak és földre esnek, Mi maradunk, állónak, egyenesnek.

Együttes imádság:

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Uram, segítsd királyunk, És hallgass meg, mikor hozzád kiáltunk!

Glória Patri...

Dicsőség az Atyának...

Adventben;

Ch. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

K. Ama napon a hegyek édességet csöpögnek, és a halmok tejjel, mézzel folynak, alleluja.

Hetvenedvasárnaptól húsvétig:

Ch. Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

K. Élek én, úgymond az Úr: nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen.

A húsvéti időben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

A közbeeső időkben:

Ch. Allelúja,* allelúja, allelúja.

K. Alleluja, alleluja, alleluja.

Folytatás a 14. oldalon.

A zsoltárok magyar szövege Sík Sándor Zsoltároskönyvéből való a fordító és a kiadó Szt. István Társulat szíves engedelmével, (a zsoltárfordítás a héber eredetit követi, ezért némely helyen eltér a latintól); ugyancsak Sík Sándor fordította a himnuszt.